

"Vrij" omdat het verwijst naar 'vrijheid', naar 'ruimte geven', naar 'Vrije school' en "Mare" omdat het een vertrouwde term is vanuit het Kerstspel waarin de engel ons en de herders komt vertellen dat zij een 'Blijde Mare', een blijde boodschap heeft.

Voorwoord

In dit Paasnummer staan we stil bij de beleving en de symboliek van transformatie, van omvorming, van uitbotten, van 'offervaardigheid'.

Dit mooie woord uit ons Kerstspel wordt door Maria gezongen wanneer zij de herders bedankt voor hun gaven. Geven van wat je hebt, hoe weinig dit ook lijkt, is een groot geschenk wanneer het uit het hart komt. Pasen staat ook voor een nieuw begin en het oude achter ons laten. Nadenkend over de vele symboliek in sprookjes, verhalen en symbolen dacht ik ook aan het aloude ganzenbordspel.

Wie van ons kent het nog? Het spel voert ons langs allerlei situaties die in ieders leven spelen, in symbolische zin. We kunnen gevangen zitten in overtuigingen, we kunnen in de put zitten door gebeurtenissen, langer in de herberg blijven hangen dan goed voor ons is, rondwalen in de doolhof,

wachten tot iemand een brug naar ons slaat én we kunnen stuiten op de dood. Maar hier schuilt een diepe waarheid achter: de dood is namelijk niet het einde van het spel! Als je op de dood komt moet je terug naar het begin, met andere woorden: je mag opnieuw beginnen! En soms loop je dan achterelkaar zo over het bord in een paar beurten gelijk naar het midden, naar de pot met goud.

Naast bijdragen vanuit de kleuterbouw, klas 1B en de 6e klas en de column van Margreet, vullen basisoefening nr. 3, de Planeten, de Dagen van de Week, de Paashaas en Vriend Rups deze Vrije Mare.

Vrolijke, Fijne, Zalige Pasen en een heerlijke, fijne, ontspannen Meivakantie wensen we u allen! Wij als team verheugen ons op onze reis naar Chartres in die periode. Daarover volgende keer meer.

HvM

Column

Enige tijd geleden hebben we er al iets over geschreven, nu staan we ervoor: de teamreis naar Chartres. Middels subsidie is dit mogelijk geworden en zo vertrekken we 8 mei met het team naar Frankrijk om ons 3 dagen 'te laten vervoeren' door de kathedraal.

Door dat dit te gebeuren staat, zijn we allen in een soort "super Paas stemming".

Mieke Mosmuller schrijft prachtig over die paasstemming: "Met Pasen kunnen we ons voelen als 'opgestaan uit onze vage lichamelijke gedachten'. In de lente schijnt de zon heel helder en al warm en al onze zintuigen lijken te worden verhelderd en verwarmd door de lentezon. De zon lijkt vanuit de verten van de kosmos tot al onze zinnen te spreken en we voelen geweldige vreugde daardoor. Deze vreugde lijkt gedachten los te maken, uit de omhulling van mijn zelf te bevrijden. Zij schijnen als het ware terug in de kosmos, vanuit mijn ziel, mijn etherische lichaam, mijn fysieke lichaam, als was het een koor dat Halleluja! zingt.

Een prima tijd dus om samen te komen, samen te zingen, om de loskomende gedachten op een positieve manier te richten aan elkaar en ook een prima tijd om als team zo'n gezamenlijke verkenning en reis te plannen.

Maar waarom Chartres?

Natuurlijk, daar staat een prachtige kathedraal waar veel over geschreven is en die nog steeds door pelgrims uit de hele wereld veelvuldig wordt bezocht. Het gaat ons niet alleen om het gebouw, het gaat ons vooral om de geestelijke fundamenten van de kathedraal. Hier kwam nml. in de 11e en 12e eeuw een wijsheid tot bloei, die leidde tot een kloosteracademie, de zgn. 'school van Chartres'. De 'leergang' aan de academie bestond hoofdzakelijk uit de studie van de 'artes liberales', de zeven vrije kunsten. Het was geen intellectuele studie, het ging om middels gezamenlijke gesprekken zich al oefenend inleven in de geheimen van mens en kosmos. Het was eerder een morele scholingsweg dan een abstract verstandelijk leren. De achtergronden van deze school zijn later door Steiner weer in ons bewustzijn gebracht.

We bezoeken dus niet 'zomaar' een kathedraal, we begeven ons naar een mogelijke bron. Ieder vanuit zijn eigen beleving, gezamenlijk, in vreugde en in bezinning. Ik hoop van harte dat de sfeer van deze tijd, het 'opstaan uit onze lichamelijke gedachten' ons een bijzondere reis en bewustwording mag brengen. En dat we in staat zijn u allen daarin te laten meedelen.

Tot 'na Chartres'!

Margreet Bijsterveld

Uit de kleuterbouw:

Pasen, een gedichtje:

*Eerst zat je in een eitje
Het was daar donker en kaal
Toen groeide je een tijdje
'Kraak', zei toen de eierschaal
Daar kwam je uit je dopje
En knikte met je kopje
Daar zat je nu alleen
Je hebt een zachtgeel lijfje
Dat is helemaal van dons
En als je wilt dan blijf je
Gezellig wat bij ons!*

In de kleuterklassen wordt het jaarritme gevolgd en worden de kleuters getraakteerd op jaarfeesten. Het begrip 'feest' is voor kleuters een heel herkenbaar en vreugdevol evenement: bij verjaardagen hoort immers ook feest? Hoeveel nachties nog wachten? Hoeveel dagen nog voorpret hebben? Zo worden kleuters meegenomen in de viering en de beleving van de grote jaarfeesten Michael, Kerstmis, Pasen, Pinksteren en St. Jan.

Met Pasen vieren we met kleuters dat het nieuwe leven in de natuur overal te vinden is: krokusbolletjes komen tevoorschijn, narcissen en bloesembomen laten zich zien en lammetjes en kalfjes springen in de wei. In datzelfde beeld passen ook de kuikentjes die uit een ei tevoorschijn komen. De kleuters hebben hierover gezongen en werkjes gemaakt. Hieronder volgt een weergave.

*April is eigenzinnig
April heeft vaak een bui.
Hij schudt zijn haren vinnig
en wil opeens een trui!
Vooruit, weer sleetje rijden.
Wat hagel sneeuw of ijs ...
Tot zusje Mei hem toeroept:
"Zeg, ben je van de wijs?"
Dan buigt hij 't hoofd zachtzinnig,
geeft aan de sneeuw de brui,
April lacht weer aanminnig:
Want over is de bui.*

Van klas 1B

Van rups naar vlinder

Een prachtig beeld om mee te beginnen kijkende naar de eerste klas. Als kleine rupsen kwamen de kinderen binnen als oudste kleuters en langzamerhand hebben zij zich verbonden met de wonderen van de taal en het rekenen en ontplooid tot prachtige vlinders van de eerste klas.

Tijdens de eerste heemkunde periode hebben wij ons bezig gehouden met de herfst. Nu zijn wij gestart met de tweede heemkunde periode waar de lente centraal staat. Een reis vol bewondering naar de natuur en het nieuwe leven dat ontspruit. Een proces dat past in de paastijd.

In mijn klas maken de kinderen deze reis vanuit de ogen van een vlinder, een ander symbool van de lente. Een diertje dat zich terugtrekt in zijn coconnetje, net als de mens in de winter, en zijn vleugels uitslaat in het zonlicht van de lente ook gelijk de mens.

Door middel van verhalen, versjes, beweging, boetseren en tekenen worden verschillende elementen van de lente ervaren: veranderingen bij de planten, ontwaken uit de winter bij de dieren en weersveranderingen en elementen. Eenvoudige versjes worden ook geschreven en gelezen.

Ook gaan we lekker wandelen om de natuur helemaal te ervaren en op onderzoek uit te gaan naar zijn kwaliteiten.

Vertel eens vlinder

Groep 3/4

Ver - tel eens vlin - der, ver - tel eens vlin - der waar kom je van -
- daan ver - tel eens vlin - der, ver - tel eens vlin - der iets van jouw be - staan

"Kok in de klas"

Uit de bovenbouw

Van klas 6 zijn er dit keer drie bijdragen over **a) het 'kok in de klas' project, b) schoolvoetbal toernooi 2019 stadsfinale** en **c) mijn mooiste Paasherinnering**.

a) 'Kok in de klas'

met bijdragen van Laura, Puck, Linh, Fleur, Sayenne en Julie

Voordat de kok in de klas kwam hadden we wat filmpjes gekeken. De filmpjes gingen over meerdere snij-technieken. Ook hadden we geleerd dat voordat je gaat koken je goed je handen moet wassen. Het was leuk toen er een kok in de klas kwam. Het was de eerste keer en ook nieuw voor mij.

We gingen met z'n allen moestuintjes maken van rauwkost. De klas was verdeeld in 3 groepen: de eerste groep ging avocado snijden, de tweede groep ging tomaten snijden en de derde groep moest rode koolblaadjes neerleggen. Toen alles klaar was kregen we een plastic bakje, daar moesten we alle rauwkost inzetten zoals wortels, witlof enz. Van de avocado en tomaat werd een 'quacemole' gemaakt en dat werd onderop in het bakje gedaan. Toen alles klaar was moesten we de mooiste van de twee aan de kok weggeven omdat dat altijd moet vertelde de kok, je geeft altijd het mooiste aan de klant, en de andere mochten we opeten.

Ik vond het echt heel leuk dat er een kok in de klas was, het was een vader van onze school. Als eerste moesten we onze tafels in een u vorm zetten, daarna onze handen 15 seconden wassen. En daarna kregen we 5 verschillende bekertjes water, er zat ook iets in dat water gemengd. Je moest opschrijven waar het naar smaakte; zoet, zout, bitter, zuur en umami.

Daarna gingen we aan de slag met een bloempotje met

rauwkost en quacamole. Eerst stond er een bak met basilicum, rode bietenblaadjes en nog andere soorten blaadjes. Dat moest je op een rijtje op je snijplank leggen. 2 mensen uit je tafelgroep die gingen de tomaat snijden, dat ging door de quacamole heen. Je kreeg ook nog een soort van stokje van selderij en nog een blaadje witlof. Dat moest je in je plastic bakje doen. Daarna kwam er nog quacamole in het bakje en daarna kon je ook nog kiezen voor een plakje wortel erop te doen. Ik moest er 2 maken want ik maakte er eentje voor mezelf en nog eentje voor een juf of meester. Het was echt heel erg leuk om het te maken! We kregen 3 verschillende wortels die we moesten proeven, de eerste was een witte wortel, de tweede een paarse wortel en als derde een gekookte wortel.

Daarna mochten we nog vragen stellen aan de kok in de klas. Ik vond kok in de klas wel leuk. Het was wel nieuw dus wist niet helemaal wat ik kon verwachten. Uiteindelijk gingen we van rauwkost een moestuintje maken. Ik vond het proeven ook wel leuk, niet alles was even lekker maar nieuwe dingen proberen is altijd leuk. De kok kwam bij ons in de klas en toen vertelden de kok wat over koken enz.

En daarna gingen we dingen proeven, dat waren verschillende soorten smaken water: 1 met zoet, 1 met zuur en 1 met bitter, 1 met zout en heet. Daarna kregen we allemaal dingen te proeven en dat waren verschillende soorten wortels.

b) Schoolvoetbal toernooi 2019 stadsfinale

We hebben het dit jaar voor elkaar gekregen: Vrije School Almere is stadskampioen geworden met schoolvoetbal! 6 tegen 6.

Aanstaande woensdag mogen we naar Hilversum voor de kwartfinale. Spannend! Zal het ons lukken om ook daar te winnen? En hoe beleef je nu zo'n laatste wedstrijdmiddag. 4 wedstrijden werden er gespeeld. Het was gezellig maar ook erg koud. Om warm te blijven tussen de wedstrijden door bleven we lekker bewegen. Iedere wedstrijd duurde 10 minuten.

En dit is zoals je dan de laatste wedstrijd beleeft: De laatste wedstrijd was de winnende. We hadden veel spanning maar ook zelfvertrouwen. We moesten op het veld komen en we gingen beginnen. De tegenstander had de aftrap, toen gingen we druk zetten. We hadden de bal we paasten goed over, toen kreeg Nandie de bal en schoot van de middenlijn; en hij scoorde goal. **Goal!!**

Iedereen rende naar hem toe en we juichten. Zij kregen de aftrap en weer eens druk zetten. Buster pakte de bal af, en maakte een actie, en scoorde **goal !!! Goal!!!** Daarna gaf Chigelny de bal op Buster en hij scoorde!!! En de laatste goal was voor Daniel: **Goal, Goal!!!!** Toen het afgelopen was gingen we naar de cirkel en gingen we juichen **'hejehejeje...'**

c) Mijn mooiste Paasherinnering

Met bijdragen van Pilar, Julie B en Dominique

Mijn leukste paasherinnering hier op school was toch denk ik het jaar in de eerste klas. Je zocht eerst de takken voor de stok. 1 korte stok, 1 iets langere stok en een buigbare stok. Je maakte de takken op de juiste manier vast met touw. En als dat was gebeurd nam je hem mee naar school. Je versierde de stok met crêpepapier en gedroogd fruit aan een touwtje. Daarbij werd je natuurlijk geholpen door klas 6.

Als laatste kreeg je wat deeg voor een haantje. Die boven op je stok kwam te zitten. De bedoeling was (nu nog steeds hoor!) dat je je broodje opat als je klaar was met lopen. Maar volgens mij heb ik hem elk jaar voor het lopen opgegeten. Tijdens het lopen zong je allemaal liedjes die je in de klas had geoefend. Waarom heb ik voor het eerste klas jaar gekozen? Omdat dat de eerste keer was voor mij. En de eerste keer vind ik altijd het leukst!

Ik denk dat mijn leukste paasherinnering in de 1de klas was. Ik kan me het niet heel goed meer herinneren, maar ik weet wel nog dat ik toen met papa het bos in ging om takken te zoeken en papa had een tak gevonden en ik ook. En ik zei dat die van mij beter was en papa zei dat ik beter die van hem kon gebruiken. Dus had ik 2 stokken mee naar school maar uiteindelijk was er iemand zonder stok dus had ik die van mij aan diegene gegeven. Ik vond het ook heel leuk altijd om de tak te versieren.

Ik vond vroeger de brunch altijd het leukst. Gewoon dat gezellige samen eten, kletsen en langer spelen. Ook was het fijn om geen werk te hebben en bij mooi weer langer buiten te spelen. Maar vooral de brunch; het lekkere eten en gezellig samen zijn. Iedereen neemt wat lekkers mee om te delen met de klas en om samen ervan te eten. We gingen ook met de klas eieren zoeken in het Beatrixpark en in het veld en als je een gouden ei had gevonden, had de klas geluk. Later gingen wij als ouderen ze verstoppertje voor de kleinere.

*Denken, voelen en willen
vormen samen de ziel.*

Rudolf Steiner heeft zes eenvoudige oefeningen gegeven om het denken, voelen en willen te ontwikkelen en zuiverder te maken.

Ze worden Nevenoefeningen of basisoefeningen genoemd omdat ze naast meditatie kunnen worden gedaan. Ook als je niet wilt mediteren zijn deze oefeningen goed om eens te doen. Je leert jezelf beter kennen en het leven wordt er interessanter door. Denken, voelen en willen vormen samen de ziel. Door ze eerst afzonderlijk en daarna in combinaties te oefenen versterk je de ziel.

Basisoefeningnr. 3:

Gevoelsoefening: **Kalmte in het gevoel, gelijkmoedigheid**

Neem je gevoelens waar, hou heftige reacties terug en versterk subtiele.

Deze oefening doe je niet met een vast voorwerp of op een vast tijdstip, maar gedurende een of enkele toevallige gebeurtenissen op de dag. Tijdens iets dat je overkomt kijk je naar je gevoelens. Dat kan op het moment zelf of later.

Als je met deze oefening begint, vallen je misschien niet veel gevoelens op. In de loop van de vier weken blijken er steeds meer te zijn, zowel positieve als negatieve, heftige als zwakke. Het kan helpen om aan het eind van de dag een lijstje of plattegrond van je gevoel te maken, waarbij je je gevoelens en hun relatieve sterkte in kaart brengt.

Gevoelens zijn als het weer. Ze zijn er. We ondergaan ze, maar in tegenstelling tot het weer kunnen we wel onze reactie aanpassen. Dat kan door onze gedachten. Een voorbeeld: ik zeg iets, iemand gaat de kamer uit en de deur valt met een klap dicht. Ik schrik en ben bang. Is het harde dicht slaan een reactie op wat ik zei? Heb ik hem gekwetst? Maar is deze reactie wel terecht? Misschien sloeg de deur wel dicht door de harde wind. Komt de persoon terug met een glimlach en zegt hij: sorry de deur viel uit mijn hand, dan begrijp ik dat mijn reactie niet terecht was. Een volgende keer zal mijn gevoel minder fel zijn en schrik ik wel, maar sta ik nuchterder tegenover deze gebeurtenis.

Je kunt niet een bepaald moment nemen, maar moet op het moment dat de gevoelens komen naar je heftige beleving of reactie kijken en die proberen terug te houden of juist stil staan bij een zwakke beleving. Als je aan het eind van de dag terugkijkt, zul je momenten zien waar het lukte en momenten waar het niet lukte, waar je een kans voorbij liet gaan. Met dat bewustzijn ga je de volgende dag verder.

*“Neem je gevoelens waar,
hou heftige reacties terug
en versterk subtiele.”*

Het is niet altijd makkelijk gevoelens te benoemen. Er zijn gevoelens die dicht bij elkaar liggen en toch anders zijn, zoals blij en vrolijk, angstig en bang, haat en wrokkig. Negatieve gevoelens zijn vaak makkelijker te pakken dan positieve. Ook moet je onderscheid maken tussen echte gevoelens en quasi-gevoelens, die meestal beginnen met “ik voel me”, zoals gepakt, gebruikt, bemind, aangevallen. Echte gevoelens benoem je veelal met “ik ben”, zoals boos, tevreden, somber, verbaasd. Het kan helpen een lijst van gevoelens te maken. In het basisboek Geweldloze communicatie (Rosenberg) is er een te vinden.

Bron: Ton van Gelder/fenomenologie

*“Een volgende keer zal mijn gevoel
minder fel zijn en schrik ik wel,
maar sta ik nuchterder tegenover
deze gebeurtenis.”*

Zon, maan, zon

Het kosmische beeld van Pasen

De Paasdatum wordt elk jaar weer door de onderlinge verhouding van zon, maan en aarde bepaald. In de meest vereenvoudigde vorm luidt de paasregel: 'Paaszondag is de eerste zondag die volgt op de eerste volle maan nadat de zon het lentepunt overschreven heeft'. We zullen deze regel wat nader bekijken.

De zon doorschrijdt in de loop van het jaar een gordel van 12 sterrenbeelden: de beelden van de dierenriem. Op een sterrenkaart kan men de weg tekenen die het middelpunt van de zonnescijf aflegt in één jaar. Deze lijn, een soort hartlijn van de dierenriem, heet 'ecliptica'. Behalve de zon houden zich ook de maan en de planeten altijd in de dierenriem op.

Een andere belangrijke cirkel aan de sterrenhemel is de 'hemelequator'. Deze cirkel verdeelt de werldebol in een noordelijk - en zuidelijk halfrond.... Als de zon zich in het noordelijk halfrond bevindt, zijn op het noordelijk aardehalfrond de dagen langer dan de nachten; doorloopt zij de zuidelijke dierenriembeelden dan winnen bij ons de nachten het in lengte van de dagen.

Lentepunt

Tweemaal per jaar overschrijdt de zon de hemelequator: op de twee snijpunten met de ecliptica. Deze gebeurtenissen vinden plaats in de herfst en de lente: als de zon afdalend naar het zuidelijk hemelhalfrond de hemelequator passeert

begint astronomisch de herfst. Opstijgend naar het noordelijk halfrond geeft de zon het begin van de lente aan. (in 2019 was dat op 20 maart)

Tot zover is de zon de grote bepalende factor. Nu komt de maan in het spel en wel in zijn relatie tot de zon. Het gaat hierbij om het moment waarop de maan als een grote kosmische spiegel het zonlicht naar de aarde terugkaatst; de volle maan die zich dan in de dierenriem precies tegenover de zon bevindt. Aangezien de zon niet lang daarvoor van het zuidelijk hemelhalfrond naar het noordelijke gedeelte van de dierenriem gewandeld is, is voor de maan precies het tegenovergestelde het geval. Na dit kosmische moment is het wachten op de volgende zondag: Paaszondag en daarmee richt onze aandacht zich weer geheel op de zon.

Zon-maan-Zon.

Na deze opsomming van astronomische feiten moeten we proberen of het ons mogelijk is door de fenomenen heen een beeld te zien van een andere werkelijkheid. Daartoe willen we eerst naar de zon kijken, de zon die net de mensheidshorizon heeft overschreden en begonnen is aan een grote nieuwe dag die zal duren tot de grote zonsondergang: bij het weer terugkeren naar de zuidelijke hemelhelpt in de herfst. Wat we waarnemen met onze zintuigen is het fysieke ontwaken van de natuur: planten en dieren komen weer tot leven.

Waken en slapen

In de winter heeft de aarde het diepst ingeademd en het moment van grootste innerlijke activiteit en wakkerheid

beleefd. Nu moeten we hier zien dat de aarde in de lente buiten zichzelf gaat treden, zichzelf langzaam in de kosmos uitademt. De aarde valt in slaap. Het levendige beeld van de aarde-natuur is het beeld van de slapende aarde.

Er is een tegenstelling tussen wat de uiterlijke natuur ons zegt en de geestelijke werkelijkheid. Waken voor de fysieke wereld is slapen voor de geestelijke wereld.

Dan valt het Paasfeest wel op een heel merkwaardig moment: de opstanding is geen opstanding in de fysieke wereld, dat wil zeggen in een fysiek lichaam. We zouden daarom, kijkend naar de aarde-natuur, moeten verwachten dat het feest van de opstanding zou worden gevierd in een tijd dat de stoffelijke natuur afsterft om het geestelijk deel van de aarde te laten herleven.

In het voordrachtswerk van Rudolf Steiner is te vinden, dat er dan ook opstandingsmysteriën hebben plaatsgevonden in de herfsttijd, omstreeks de tijd waarin wij nu het St. Michaëlsfeest vieren. Daar beleefde men nog de samenhang tussen geestwereld en natuurwereld. Andere mysteriestromingen daarentegen beleefde de ontmoeting met de geest in het voorjaar. Hier knoopt onze paasregel bij aan: deze mysteriën richten zich in het bijzonder op de maan, in haar functie van spiegel van zonnekwaliteiten. Denkend over Pasen stuiten we op de grote polariteiten van leven en dood, stof en geest, waken en slapen, zon en maan, beeld en werkelijkheid.

Zoekend naar een verbinding met de werkelijkheid van het paasgebeuren vinden we misschien hoe deze tegenstellingen als elkaar aanvullende aspecten van eenzelfde werkelijkheid zijn te herkennen.

Bron: www.VOK-archief.nl/RinkeVisser en W. Aeppli

*Ik zie rond in de wereld
waarin de zon haar licht zendt
waarin de sterren fonkelen
waarin de stenen rusten
de planten levend groeien
de dieren voelend leven
waarin de mens bezielde
de geest een woning geeft*

De Stille Week, de Heilige Week, de Goede Week, de Lijdensweek

Met deze aanduidingen bedoelen we de week voor Paaszondag.

We vieren Pasen op de eerste zondag na de volle maan na het lentepunt. In de Stille Week wordt de Paasmaan vol, we vieren Pasen met afnemende maan.

De dagen van de week hebben al sinds de Chaldeeuwse tijd namen die verwijzen naar de bewegende hemellichamen, die ieder hun eigen specifieke baan langs de dierenriem en de vaste sterren beschrijven:

Zondag	Zon, Sunday, Sunnundagr
Maandag	Maan, Monday, Lundi (Luna)
Dinsdag	Mars, Mardi, dies Martis
Woensdag	Mercurius, Mercredi, Odinsdag (Wodan)
Donderdag	Jupiter, Jeudi, Thorsdrager (Donar)
Vrijdag	Venus, Vendredi, Friadagr (Frija)
Zaterdag	Saturnus, Saturday, Samedi

Ook worden kleuren, klanken en zielsstemmingen met de dagen van de week verbonden, waardoor een regenboogachtige octaaf naar een omvattend beeld van het Christusmysterie leidt.

Hoe wordt de haas Paashaas?

Symbolen ontstaan wanneer mensen de omgang met bovenzintuiglijke realiteiten verliezen. Op aarde wordt dan een vervangend beeld gezocht, zodat er in het alledaagse leven mee omgegaan kan worden.

De haas als symbool voor de vruchtbaarheid is oeroud. Later werd deze symboliek verbonden met de opstanding van Christus. Op afbeeldingen zien we de haas bij Maria en het kind.

De haas leeft alleen, heeft geen hol zoals konijnen, en is daardoor kwetsbaar en onbeschermd. De hele streek is zijn woonplaats. Hij doet zijn hazenslaapjes in een ondiep kuiltje, een leger in het open veld, daarin drukt hij zich, met de oren langs het lijf. Hij is zeer waakzaam, richt zich omhoog op de achterpoten, 'maakt een mannetje' en draait luisterend de lange oren in het rond. Wordt hij achtervolgt dan vlucht hij haas-tig voort snelle wendingen makend (haken slaand), om zijn achtervolgers kwijt te raken. Hierbij helpen hazen elkaar door voor de ander in het spoor te springen, soms is dat tevergeefs en is er een het haasje. Offerbereidheid en onzelfzuchtigheid worden hier als eigenschap getoond. Hazen gaan niet in de aanval, zij zijn ongewapend, ze zijn vredelievend, zachtaardig en vruchtbaar.

Zo is de haas Paashaas geworden en verstoppt hij op Paasmorgen voor zonsopgang paaseieren, in de hoop dat wij mensenkinderen die nieuwe levenskiemen willen zoeken.

Bron: 'Schipper mag ik overvaren', jaarfeesten in de stroom van de seizoenen, Juul van der Stok, uitg. Adventum

"Offerbereidheid en onzelfzuchtigheid worden hier als eigenschap getoond. Hazen gaan niet in de aanval, zij zijn ongewapend, ze zijn vredelievend, zachtaardig en vruchtbaar."

Een Paasverhaal

Het was al bijna aan het eind van de herfst dat Vriend Rups had besloten dat hij nu genoeg gegeten had. Je moet weten dat hij de hele zomer daarvoor zijn buikje rond had gegeten aan bladeren terwijl hij rondkroop. En in die tijd was hij flink dikker en ronder geworden.

"Ik denk dat dit mijn laatste dag is", dacht hij bij zichzelf toen hij z'n zware lijf probeerde op te schuiven naar een volgende tak maar dit door zijn stijve rug maar niet lukte. "Ik ben oud gegroeid en zal de komende zomer niet meer halen. Tot ziens!".

En Vriend Rups rolde zich op in een opgedroogd, gekruld blad en hing zichzelf toen aan het einde van een droge tak. "Dit is het einde", zei hij nog een keer in zijn opgerolde hulsje, wat ronddraaide en draaide in de wind die winterse kou het land inblies.

Zijn mooie harige jas was nu speelbal van de wind geworden. Ook zijn spoor langs alle takken en bladeren -toen hij al schuifelend zijn weg vond om zich vol te eten- was verdwenen. Arme Vriend Rups, die zo van het Buiten-Zijn had genoten!

De winter was wit, en koud en lang. Maar tenslotte ging de winter voorbij, net als alle winters op een keer voorbijgaan en Lente arriveert. Lente kwam van over de heuvels in een mooie nieuwe, groene jurk met wilde bloemen in haar haar. Ze keek naar de mooie luchten maar het meeste keek ze naar beneden, naar de aarde. Lente keek naar de eerste lenteboden waar ze zo van hield; de kleine mieren, de geduldige spinnen, de bedrijvige kevers, én Vriend Rups.

"Waar is Vriend Rups gebleven?", vroeg Lente zich verwondert af. Ze zag hem nergens en sloeg geen acht op een opgedroogd blaadje wat draaide in de wind aan een droge tak.

"Natuurlijk moet Vriend Rups hier ergens zijn", zei Lente tegen zichzelf. "En zou het niet leuk zijn als we een feestje maken om hem te verrassen als hij tevoorschijn komt?". Hoe meer Lente hierover nadacht, hoe vrolijker ze werd en hoe meer zin ze erin kreeg. Daarom zei ze tegen het gras: "Lang Groen Gras", zei Lente, "Ik wil Buiten-Zijn mooi maken om een feest te geven als Vriend Rups weer tevoorschijn komt. Wil jij voor de grond zorgen?".

En zo gebeurde: Lang Groen Gras duwde haar dunne groene vingers door de aarde naar boven en groeide en bedekte de hele grond met een frisse, groene gloed. Maar hoewel ook het Gras overal rondkeek naar Vriend Rups, hij was niet te vinden.

Toen sprak Lente tot de Bomen:

"Standvastige Bomen", zei Lente, "Ik wil Buiten-Zijn mooi maken om een feest te geven als Vriend Rups weer tevoorschijn komt. Wil jij nieuwe, groene blaadjes laten groeien aan al je takken?".

En zo gebeurde: de Standvastige Bomen lieten hun harde knoppen openbarsten en ze hingen nieuwe groene blaadjes aan al hun takken. Maar hoe hard de blaadjes ook overal rondkeken, Vriend Rups vonden ze niet. Het enige wat ze zagen was een uitgedroogd, opgerold blaadje, hangend aan een draadje aan een droge tak.

Maar Lente ging gewoon door met haar voorbereidingen en sprak tot de Zingende Beek:

"Zingende Beek, ik wil Buiten-Zijn mooi maken om een feest te geven als Vriend Rups weer tevoorschijn komt. Wil jij het wilde water weer laten stromen en een mooi lied laten neuriën?".

En zo liet de Zingende Beek het frisse water tussen de oevers stromen over stenen en keien en zong het water een vrolijk, spetterend en klaterend lied onderweg.

Af en toe stopte het water om even uit te rusten in een kleine inham en keek dan rond of ergens Vriend Rups te vinden was. Maar die was nergens te vinden.

Maar Lente, die heel wijs is, bedacht dat ze ook nog de Bloemen kon vragen om zich mooi te maken en mee te zoeken. Dus zei ze tegen de Bloemen:
"Slapende Wortels, ik wil Buiten-Zijn mooi maken om een feest te geven als Vriend Rups weer tevoorschijn komt. Willen jullie gaan groeien en de planten boven de aarde brengen die aan Buiten-Zijn zoveel kleur en mooie bloemen brengen?"
En zo gebeurde: de Slapende Wortels deden precies wat Lente ze gevraagd had. Ze werden wakker en stuurden de stengels en de bladeren van de bloemen door de aarde zodat de bloemen konden uitkomen. Het zag er prachtig uit: er waren krokusjes met paarse rokjes, en narcissen met gele mutsjes.

Ook waren er tulpen; rode, gele, paarse en witte. De bloemen vulden alle tuinen en parken. En de velden kregen een goudgele gloed van de paardenbloemen, die schitterden in de zon. Maar hoe goed alle bloemen ook keken, Vriend Rups zagen ze niet.

Toen ging Lente bovenop de heuvel staan en ze keek over het hele wijde Buiten-Zijn. Alles was zo mooi, zo mooi geworden dat ze besloot dat de dag om feest te vieren nu was aangebroken.

"VANDAAG IS HET PAASFEEST", zei Lente.
"Maar waar is Vriend Rups?" fluisterde het Lange Groene Gras.
"Waar is Vriend Rups?", fluisterden de nieuwe groene blaadjes aan de Standvastige Bomen.
"Waar is Vriend Rups?", spetterde de Zingende Beek wat droevig tijdens het klotsen van het water.
"Waar is Vriend Rups toch?", zuchtte de wind terwijl hij zachtjes door de bloemen blies.

En juist toen, op dat moment gebeurde iets heel moois. Alsof het zo uit de lucht kwam vallen, fladderde een prachtige vlinder door de lucht en landde op de uitgestrekte hand van de Lente.

Z'n vleugels hadden alle kleuren van Pasen; het groen van het gras en de blaadjes, het blauw van het water en het goud van de voorjaarsbloemen.
Het was zo prachtig, dat je alleen al door ernaar te kijken heel blij werd.

Iedereen verwonderde zich over de vlinder: "Waar komt deze vreemdeling nu ineens vandaan?", zeiden ze. "Hij is vast niet van hier", zeiden ze.
"Maar nee", zei Lente, "Vriend Rups is uitgekomen!".
En dat dit waar was kon je zien want het oude opgerolde hulsje, wat ronddraaide en draaide aan de droge tak, was opengebarsten en leeg...

Oorspronkelijk verhaal: 'Easter story', by Annie Willis McCullough
Vertaling: Helga van Muijen

Redactie: Guido van der Vorst
Helga van Muijen

vrijemare@vrijeschool-almere.nl